

Verjaardagsgedicht voor zijn schoonvader J. Brouerius van Nidek, 1 september 1860

Door J.J. Cremer.

Handschrift in de Koninklijke bibliotheek.

“Uren dagen maanden, jaren,
Vliegen als een schaduw heen”.
Zóó zoo roept een vrome zanger
Uit een eeuw die óók verdween.

-

En zijn lied het ruischt nog immer
In der menschen Godsgebouw,
Als decembers laatste zonne
Neerzinkt als in floers van rouw.

En dat lied, het roert de harten,
Zelfs van wie er roerloos scheen,
Als het klaagt met orglen toonen:
“niets bestendigs hier beneên!”

Niets bestendigs!
Vader, 't heugt u
Hoe ik reeds voor dertien jaar,
Meê ten feestdisch aan mogt zitten,
Ook als nu – een rijmpje klaar;

't kamertje bleef juist Waar dwaal ik
Glazen deuren kende 'k niet.
't Was een kippen erf daarbuiten
En de tuin lag in 't verschiët.

-

Maar het zij zoo – 't eetvertrekken
Hield zijn vorm en tooi en kleur.
Doch de gasten om zijn feestdisch
't is verand'ring wat ik speur.

-

Vader, dertien jaren vloten
Sinds ik 't eerst een liedje u zong
Sinds ik met opregte trouwe
Naar Louise's liefde dong.

Dertien jaren sinds dat tijdstip
Wisselingen zonder tal...
Dierbren sinds aan 't harte ontrukken
Wie die z'allen noemen zal!

-

Vrienden die hier koutend zaten
Rustend nú in 't koele graf
Hoor, hoe 't klinkt bij 't orgelruischen
"t menschdom valt als blaadren af.

-

Maar ook zie geen die hier mij bleef
Van den tijd die ras vervloog
Want hij groefde en 't jaarmerk telkens
't jaarmerk dat slechts zelden loog.

-

Doch ook weder – frissche loote
Bloeyen óp aan 's ouders zij
En zij treden vrolijk mede
In der wislings bonte rei.

En het is, alsof er zielvol
Klinkt een stemme: “wat verkeer”
Liefde houdt den knoop des menschen,
En vereent ze ook altijd weer.

En gods goedheid is bestendig,
Als doorgronden wij haar niet
“ook mijn stof rust op zijn trouwe”,
Zóó, zoo juicht het schoone lied.

Ja, deez dag, mijn vader, tuigt ook
Van Gods goedheid u betoond
En dat Hij met vadertrouwe
Weer uw huis met blijdschap kroont.

-

Van zoovelen die u dier’ zijn
Houdt gij ’t grootste deel bijeen,
Allen biddend voor uw leven
Naast uw gade hier beneên.

En de dochters en de zonen,
Drukken wenschend u de hand,
En zij stemmen: wat er breke
Nimmer liefdes schoonste band.

En – wijl ieders bede er tintelt
Schoone feestdag, rijt en keer!
Ruischt er ginds bij de orgeltoon
Ook de stem des kerklieds weér”:

“Snelt dan jaren, snelt vrij henen

Met uw blijdschap en verdriet

Ginds ginds wenkt een schoonre toekomst

En mijn God verandert niet.

Aan zijn geliefden

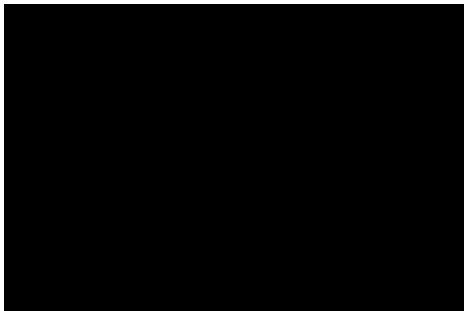
Schoonvader

J. Brouérius van Nidek

1 sept: 1862

J.J. Cremer.

In het gedicht verwijst Cremer naar gezang 292: Uren dagen maanden jaren.

"Allen dagen, maanden, jaren,
Vliegen als een schaduw heen,"
Zoo zoo roept een vrome Zanger
Tut een leunt die ook verdween
En zijn lied het ruischt nog immer
In der menschen Godsgebuur,
Als December's laatste Zonne
Weersinkt als in flaers van rouw.
En dat lied, het raert de harten,
Zelfs van wie er roerloos scheen,
Als het klaagt met orgeltoon:
"Niet, bestendigs hier beneen!"

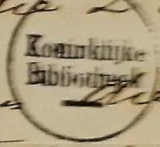
Niet bestendigs!

Paden, Vheugt u
Zoe ik reeds voor dertien jaar,
Mee ten feestdisch aan mocht zettes,
Ook al nu - een rijmpje klaar;
Kamerdeuren bleef juist... Haar draait
Glasen deuren kende't niet.
Was een kippen-erf daarbuiten,
En de tuin lag in 't verschiet,
Maar het zij zoo - 't eetvertrekken
Hield zijn vorm en lof en kleur.

Doch de gasten om zijn feestmaal,
& Is verandering wat ik spoor,

Nader, dertien jaren vloten
Sinds ik eerst een liefje was
Sinds ik met oprechte trouwe
Naar Louise's liefde dong,

Dertien jaren sinds dat tytelyk
Wisselingen zonder tat
Dierbren sinds aan 't harte ontken
Wie die L'allen noemen, sal!

Vrienden die hier kouten zaten
Rustend nu in 't doek graf
Hoor, hoe 't blinkt bij Worgbruiden
1. & Menschdom ratts als bladeren af

Maar ook zie geen die hier nu
Van des tyds die ras verloopt
Want hij groefde er jaarmark
Jaarmark dat slechte zelden lang

Doch ook neder - fransche liden
Bloeyen op aan 't onderzij
En zij treden vrolijk mede
In der wijsings bonte rei

En het is, al of er Ziebral
Klinkt een Stemme: "Wat verkeer
Liefde houdt den Knoop der menschen,
En vereent ze ook altijd meer.

En Gods Goedheid is bestendig,
Al doorgronden mij haar niet
o Ook mijn Stof rust op Zijns trouwe,
Zoo, zoo juicht het schoone lied

Ja, deez dag, mijn Vader, tuift ook
Van Gods goedheid u betoond
En dat Hij met Vadertrouwe
meer uw huis met blydschap kroont.

Van Zoonen die u dier' Zijns
Houdt gij grootste deel bijeen,
Allen biddend voor uw leven
Naast uw gade hier peneën.

En de dochters en de Zonen,
Drukken tenschend u de hand,
En Zij Stemmes: Wat er breke
Nimmer liefdes schoonste band.

En - mijf eders bede er tintelt
Schoone feestdag, rijt er keer!

Drusht er ginds bij de orgelstons
Ook de stem des kerklieds meer:

"Sneelt dan jaren, sneelt vry henen,
Met uw blydschap en verdriet
Ginds ginds menkt een schoone
Toekomst.
En mijn God verandert niet.

Koninklijke
Bibliotheek

Van Zijn Geliefdes
Schoonvader

J. Brouwerius van
Nidek

1 Sept: 1862.

J. J. Bremer.

Laatst bijgewerkt: 8 november 2018

www.jacobcremer.nl